

Resolució 47/2022, de 27 de gener

Número d'expedient de la Reclamació: 874/2021

Administració reclamada: Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya

Informació reclamada: Denúncies per manca de seguretat al Parc Nacional d'Aigüestortes i Estany de Sant Maurici i informes del cos de Mossos d'Esquadra sobre la seguretat en aquest parc.

Sentit de la resolució: Desestimació, inadmissió i pèrdua parcial d'objecte

Resum: Més enllà de valorar si resulta aplicable el límit invocat per la DGP, que requeriria justificar i ponderar l'impacte de l'accés sobre el resultat de la investigació d'infraccions penals o administratives, el cert és que aquest informe no l'ha realitzat el Cos de Mossos d'Esquadra com a policia administrativa sota la direcció de l'Administració de la Generalitat, sinó que es fa constar que és un informe realitzat com a policia judicial, és a dir, a iniciativa i sota les ordres d'un jutge, i per al seu coneixement i incorporació en la instrucció d'una causa, el què comporta que, als efectes de l'LTAIPBG, no sigui informació pública. Efectivament, els informes realitzats pel cos de Mossos d'Esquadra quan actuen com a policia judicial s'han de considerar informació de l'àmbit de l'Administració de Justícia, que queda exclosa de l'àmbit d'aplicació de l'LTAIPBG, i per tant, en la mesura en què no és informació en poder d'un subjecte obligat per l'LTAIPBG, no es pot considerar informació pública sobre la què es pugui exercir el dret d'accés a la informació garantit per aquest procediment, d'acord amb l'article 18 en relació amb l'article 2.b LTAIPBG.

Paraules clau: Generalitat. Policia. Informes. Parcs Naturals. Rescats de muntanya. Cobertura telefònica. Reclamació contra accés parcial. Lliurament parcial extemporani. Informació pública. Informació judicial. Informació. existent.

Ponent: Elisabet Samarra Gallego

Antecedents

1. El 28 de setembre de 2021 entra a la GAIP la Reclamació 874/2021, presentada contra el Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 26 de juliol de 2021 la persona reclamant presenta una instància al Departament d'Interior en la qual demana: "1. Voldria saber el nombre d'actuacions anuals de rescat de persones (incidències/accidents) del cos de Mossos d'Esquadra de la Generalitat de Catalunya des de 2010 a l'actualitat (2021) en el Parc Nacional d'Aigüestortes i Llac de Sant Maurici (Lleida). 2. Voldria saber el nombre de denúncies que s'han presentat en el mateix període per la manca de

- seguretat en el Parc, indirectament o directa. 3. Voldria accedir als informes anuals (o quan s'escaigui) generats pel cos de Mossos d'Esquadra de la Generalitat de Catalunya en relació a les actuacions descrites en el punt 1, especialment els relacionats amb d'avaluació de la seguretat (adequació/mancances) dins el Parc Nacional d'Aigüestortes i Llac de Sant Maurici. 4. En cas que existeixin aquests informes d'avaluació (i/o proposta de millora) de la seguretat per a les persones usuàries del Parc Nacional d'Aigüestortes i Llac de Sant Maurici pels anys esmentats (o en alguns d'ells) voldria informació sobre a qui/i on s'han presentat/t".
3. El 24 d'agost de 2021 la Direcció General de la Policia (en endavant, DGP) comunica parcialment la informació sol·licitada, aportant dades detallades de les 406 actuacions realitzades, en relació amb el punt 1, i informant de la inexistència de denúncies presentades per la manca de seguretat en el Parc, indirectament o directa, per part de la Unitat d'Intervenció en Muntanya (en endavant, UIM) dels Mossos d'Esquadra. Pel que fa al punt 3, informa que "no hi ha informes anuals generats per la PG-ME en relació amb les actuacions descrites al punt 1, especialment els relacionats amb l'avaluació de la seguretat (adequació/mancances i/o propostes de millora) de la seguretat per a les persones usuàries dins el Parc Nacional d'Aigüestortes i Llac de Sant Maurici", i quant al punt 4, s'informa que "La UIM desenvolupa les funcions de policia judicial i d'investigació d'accidents a l'entorn de muntanya o en llocs de difícil accés quan és requerida. Del resultat d'aquestes funcions fan els informes tècnics corresponents en relació a aquestes actuacions i s'adrecen a la comissaria de referència de la PG-ME. La comissaria de referència, si correspon, els farà arribar al jutjat d'instrucció del partit judicial afectat o bé a l'estament que hagi de tractar la problemàtica detectada. Aquests informes tècnics, normalment, tracten fets com ara: accidents amb víctimes mortals, amb ferits greus, amb menors o tots aquells accidents o incidents que ha conegut la PG-ME".
 4. La Reclamació presentada el 28 de setembre de 2021 indica que ha rebut resposta parcial de l'Administració, i es motiva així: "Em consta que des del cos de mossos d'esquadra s'han fet o participat en l'elaboració d'informes per la manca de seguretat (per exemple no cobertura de trucades d'emergències o 112) al Parc Nacional d'Aigüestortes, entre altres. No han respost a les meves preguntes sols donen informació de la primera pregunta. Vaig queixar-me (a l'apartat de comunicació del tràmit) de la resposta perquè jo no em dirigia a la UIM sinó a la Direcció General de Policia i no m'han respost".
 5. L'1 d'octubre de 2021 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que

informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.

6. L'1 d'octubre de 2021 la GAIP comunica la Reclamació al Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
7. El 23 de novembre de 2021 el Departament d'Interior notifica a la GAIP l'informe de resposta signat pel Director General de la Policia, que pel que fa al punt 2 de la sol·licitud, ofereix un document que recull les denúncies a l'àrea geogràfica interessada i la representació gràfica de coordenades, el què es justifica amb aquests arguments: "En relació amb la petició relativa al nombre de denúncies que s'han presentat en el període 2010 fins a l'actualitat, per la manca de seguretat en el parc, indirectament o directa, cal dir que els sistemes informàtics de la Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra (en endavant PGME), discriminen les denúncies per tipus delictius, per la qual cosa no és possible quantificar les denúncies relacionades amb manca de seguretat física a l'entorn que interessa la persona sol·licitant i menys encara quan aquesta descripció no necessàriament és constitutiva de fet delictiu. Alhora, aquesta tasca implicaria una valoració subjectiva de cada una de les denúncies per arribar a la conclusió de si els fets estan o no relacionats amb elements de seguretat física, informació que implica una tasca interpretativa i d'elaboració manual per produir una informació que, en molts casos, no inclouen les pròpies denúncies, informació que, per tant, aquesta Direcció General no té en el seu poder, ni li és possible elaborar-la amb certesa i sense un esforç desproporcionat. Tanmateix, per tal de satisfer en la mesura del possible la petició de la sol·licitant en data 22 de novembre de 2021 s'ha facilitat a la [persona reclamant], la relació de totes les denúncies de l'àrea geogràfica interessada amb indicació del fet denunciat i el punt geogràfic en que varen tenir lloc. S'adjunta a aquest informe la informació facilitada a la persona sol·licitant". Pel que fa als punts 3 i 4 de la sol·licitud, es reitera en què "com ja es va informar a la persona sol·licitant el 24 d'agost de 2021, no disposa d'informació pública relativa al punt tercer de la sol·licitud de la [persona reclamant], sobre informes anuals generats pel cos de Mossos d'Esquadra de la Generalitat de Catalunya en relació a les actuacions descrites en el punt 1, especialment els relacionats amb l'avaluació de la seguretat (adequació/mancances) dins el Parc Nacional d'Aigüestortes i Llac de Sant Maurici", torna a fer referència a què els informes generats com a policia judicial s'adrecen al jutjat d'instrucció corresponent a través de la comissaria de referència, i insisteix en què "No es tracta doncs, d'informes anuals sobre actuacions de rescat de persones (incidències/accidents) del Cos de Mossos d'Esquadra, que es el que interessa la [persona reclamant], sinó d'informes sobre fets concrets, que cal considerar en el marc d'investigacions penals i que, en conseqüència, estarien

afectats pel límit d'accés a la informació pública de l'article 21.1.b) relatiu a informació pública el coneixement o la divulgació de la informació pot comportar un perjudici per a la investigació o la sanció de les infraccions penals, administratives o disciplinàries". Afegeix que li consta que la Comissió de Refugis de Muntanya de Catalunya (CRMC) del Consell Català de l'Esport (CCE), tot i que no disposa de la informació específica que sol·licita la [persona reclamant] (informes elaborats pel Cos de Mossos d'Esquadra), sí ha tractat temes de seguretat que afecten l'àmbit del Parc Nacional d'Aigüestortes i Estany de Sant Maurici, de la qual cosa s'ha informat a la persona sol·licitant, per si és del seu interès adreçar-se a aquesta Comissió per demanar informació sobre aquesta matèria". I conclou que "tant a la resposta de 24 d'agost de 2021, facilitada a la [persona reclamant], com en aquest informe, s'explica quin tipus i quina és la informació de la que disposa la Direcció General de la Policia relacionada amb la petició de la persona sol·licitant i que ja se li ha facilitat, i quina és aquella informació de la que no es disposa i per quin motiu no se'n disposa, per tant, justifica, més enllà de l'obligació legal, la inexistència de la informació que no s'ha pogut facilitar. Atès tot l'anterior, cal concloure que la Direcció General de la Policia ha aportat a la persona sol·licitant d'accés a la informació pública, ..., tota la informació de la que disposa en el marc de la seva petició i, per tant, la resposta s'adequa a l'ordenament jurídic i s'ha donat compliment a les obligacions de transparència".

8. El 29 de novembre de 2021 la persona reclamant, en relació amb l'informe de la DGP esmentat a l'antecedent anterior, manifesta no considerar-se adequadament satisfeta en relació amb els informes sobre seguretat al Parc Nacional d'Aigüestortes. En relació amb aquesta part de la seva sol·licitud d'informació, manifesta que concreta la seva petició als informes sobre la manca de cobertura del telèfon d'emergències 112 al parc esmentat, fa un seguit de consideracions sobre la gravetat i risc que suposa la manca de cobertura telefònica per avisar als serveis d'emergència dins del parc, i manifesta que "resulta incomprensible que la PG-ME no hagi elaborat cap informe al respecte ja que això al meu parer, podria suposar (presumptament) que no comunica aquesta manca de seguretat que provoca desenllaços de mort a qui podria corregir-ho, esdevenint presumptament còmplice de la publicitat enganyosa del PNAESM [Parc Nacional d'Aigüestortes] i de les seves conseqüències. Aquest fet (no comunicar, no fer l'informe a l'autoritat competent superior), al meu parer, seria un fet gravíssim. (...) del fet que la meua petició reiterada d'informació ha arribat al Director General de la Policia ... i, per tant, és indubtable que aquest ha de tenir una resposta concreta sobre la manca de cobertura d'emergències. A més, la seva resposta a la meua pregunta, no pot escudar-se en consideracions jurídiques (més o menys interpretables) perquè demano informació sobre un fet molt greu, el fet que es fiqui contínuament en risc la vida de moltes persones en negar-les (presumptament sota un engany publicitari) al dret a accedir a un servei d'emergències que es troba publicitat arreu en aquest PNAESM. (...) que és informació pública la informació que la PG-ME elabora en l'exercici de les seves funcions

i, per tant, és la seva funció denunciar i fer arribar aquesta situació a les autoritats superiors perquè es pugui corregir cosa que, considerant la professionalitat del cos de mossos d'esquadra, segur que ho han fet...que l'anterior (professionalitat del cos dels mossos d'esquadra) em fa pensar que han elaborat més d'un informe davant la manca de cobertura d'emergències 112 en el PNAESM. Sols per responsabilitat, i per la professionalitat d'aquest cos policial, ha de ser així.” I demana: “Que se'm faci arribar tots els informes de la PG_ME (associada a la UIM de la Val d'Aran o de la secció de mossos d'esquadra pertinent) elaborats en relació amb la manca de cobertura 112 al PNAESM. Que se m'informi a qui es van dirigir aquests informes i fins on han arribat (darrer destinatari d'aquests informes) en el sentit de saber si ha arribat a qui ostenta el poder decisor i per poder corregir la mancança exposada”.

9. El 13 de desembre de 2021 la GAIP notifica al Departament d'Interior les al·legacions formulades per la persona reclamant en relació amb l'informe emès per la DGP i li demana que en el termini de 10 dies es manifesti expressament sobre l'existència o no d'informes dels Mossos d'Esquadra sobre la manca de cobertura telefònica del 112 al Parc Nacional d'Aigüestortes. I en cas de que existissin li demana si estaria en disponibilitat de lliurar-los o en cas contrari que argumenti la negativa a entregar-los tot invocant els límits legals aplicables.
10. El 28 de desembre de 2021 la persona reclamant aporta noves al·legacions al procediment demanant incorporar una informació publicada el 5 de desembre de 2021 que recolliria declaracions d'un membre de la UIM que destacaria que “el paper de la UIM és clau en les investigacions que es porten a terme quan hi ha accidents greus a la muntanya o amb víctimes mortals, així com en inspeccions que permeten garantir la seguretat dels excursionistes. Mostra d'això és que enguany la UIM ha realitzat 506 inspeccions i 552 serveis, mentre que el 2020 la xifra va ser de 388 inspeccions i 857 serveis...” i a partir d'aquestes declaracions, manifesta que “em costa de creure que no hi hagi informes derivats d'inspeccions per manca de seguretat, no sols pel 112 sinó per situacions molt més greus davant riscos imminents. Un exemple seria la no activació del Pla d'autoprotecció del Parc Nacional d'Aigüestortes i Estany de Sant Maurici en determinades situacions d'alarma (4/6, per exemple per vents forts). Per exemplificar-ho serien situacions equivalents a la que hi havia en plena erupció del volca Cumbre Vieja a l'illa de la Palma i el risc associat pels habitants propers al riu de lava). Si no s'hagués activat el protocol de seguretat, ningú hauria fet cap informe? Ni havent-hi morts? De fet, el Parc ha d'activar directament els protocols del Pla d'autoprotecció en base a les prediccions de Meteocat tant si arriben (que arriben) com si no arriben els avisos directes de Protecció Civil. Algunes mancances més hi ha, a part del 112. No ho han pogut detectar? No n'han informat? En conseqüència, demano a la Gaip que cursi de nou la meua reclamació ja que no s'ha respost a la meua sol·licitud d'informació pública adreçada al cos dels mossos d'esquadra”.

11. L'1 de gener de 2022 la persona reclamant presenta noves al·legacions següents: “en relació a la petició d'informació 1TC5DW58N (i les meves queixes per no resposta del cos de mossos d'esquadra) sobre informes de la manca de seguretat al Parc Nacional d'Aigüestortes i Estany de Sant Maurici (PNAESM), mancances perllongades en el temps, amb el resultat de diverses morts, vull informar que el Parc té un Pla d'autoprotecció (des de 2004, amb una nova versió de 2017) que, per exemple, s'havia d'haver activat del 23 de setembre al 27 de setembre de 2020 segons protecció civil, que els va avisar (veure adjunt) ,encara que segons aquest Pla no fa falta avisar-los ja que l'han d'activar directament, segons prediccions de Meteocat. Aquest Pla no es va activar i van morir dos persones (d'altres relaten que van estar a punt de morir; podia haver estat un Balandrau 2). Evidentment, aquestes persones ja caminaven dins del PNAESM abans d'aquestes dates i no tenien informació del perill (per no haver, no hi ha ni connexió d'emergències 112) perquè els albergs no van ser activats en el marc del Pla d'autoprotecció. A part de les morts ja acumulades per situacions similars. Els mossos havien d'haver obert una investigació de manera similar a la que han obert per un accident de carretera, recentment publicitat (veure adjunt). Per tant, torno a insistir, existien informes (el contrari seria un fet molt greu, al meu parer amb exigència de responsabilitats) sobre la manca de seguretat al PNAESM. ...”
12. El 5 de gener de 2022 la GAIP trasllada les al·legacions de la persona reclamant del 28 de desembre al Departament d'Interior als efectes que les pugui tenir en compte i donar-ne resposta juntament amb les traslladades el 13 de desembre i li demana que ho faci en el termini més breu possible i en tot cas abans del 10 de gener.
13. El 14 de gener de 2022 el Departament d'Interior fa arribar a la GAIP la resposta a les al·legacions de la persona reclamant, remetent-se als arguments i afirmacions anteriorment fetes, i reiterant que “el Cos de Mossos d'Esquadra no ha realitzat cap informe que tingui per objecte analitzar específicament la manca de cobertura telefònica al Parc d'Aigüestortes”. Reitera que la UIM realitza funcions de policia judicial i d'investigació a l'entorn de muntanya o en llocs de difícil accés quan és requerida, i que en aquests casos realitza informes que, si escau, es fan arribar al Jutjat d'instrucció corresponent, i insisteix que “No es tracta anuals sobre actuacions de rescat de persones (incidències/accidents) per part del Cos de Mossos d'Esquadra, sinó d'informes sobre fets concrets, que cal considerar en el marc d'investigacions penals i que, en conseqüència, estarien afectats pel límit d'accés a la informació pública de l'article 21.1.b) relatiu a informació pública el coneixement o la divulgació de la informació pot comportar un perjudici per a la investigació o la sanció de les infraccions penals, administratives o disciplinàries. Tanmateix, escau indicar que certament en algun dels informes que el CME ha hagut de realitzar en les seves funcions de policia judicial en procediments penals per casos de mort d'excursionistes s'ha posat de manifest que al Parc Nacional d'Aigüestortes i Estany de Sant

Maurici i a la seva zona perifèrica hi ha pocs llocs on es disposi de cobertura telefònica, fet que dificulta en gran mesura poder demanar auxili en cas d'emergència" i conclou que "D'acord amb l'exposat, per part d'aquesta Direcció General es reitera que no es disposa d'informes anuals efectuats per la PG-ME en relació amb les mesures de seguretat del Parc, si bé sí que s'ha posat en coneixement de l'autoritat judicial en el marc d'investigacions judicials concretes vinculades a la defunció d'excursionistes, la manca de cobertura telefònica en aquests indrets, i la dificultat que això comporta per fer el rescat de persones. Aquesta informació consta incorporada, doncs en un procediment judicial, atès que va ser realitzat en les funcions de policia judicial i és per això que es considera afectada pel límit establert a l'article 21.1.b) de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern".

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública adreçada a una administració de l'àmbit d'aplicació de l'LTAIPBG (article 3.1.a).

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat *b* del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a

la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: “2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: “Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. Objecte de la reclamació

El primer punt de la sol·licitud interessava conèixer el nombre d'actuacions anuals de rescat de persones (incidències/accidents) del cos de Mossos d'Esquadra de la Generalitat de Catalunya des de 2010 a l'actualitat (2021) en el Parc Nacional d'Aiguestortes i Llac de Sant Maurici. La informació facilitada prèviament a la reclamació a la persona reclamant, que detalla un total de 406 desglossades pel municipi i la localitat, la data, la tipologia de l'incident, l'any de l'actuació, si hi ha participació del cos de Bombers de la Generalitat, si és dins o fora del parc, si hi ha persones ferides o desorientades i si l'activitat és privada o organitzada, és plenament satisfactòria, i així es reconeix en l'escrit de reclamació, motiu pel qual queda fora de l'objecte d'aquesta reclamació en haver-se satisfet prèviament a la seva interposició.

El segon punt de la sol·licitud demanava el nombre de denúncies en el mateix període per la manca de seguretat en el Parc, indirectament o directa. L'Administració ha respost prèviament a la reclamació que “la Unitat d'Intervenció en Muntanya (UIM) no fa denúncies per manca de seguretat al Parc”, el què no es considera satisfactori per part de la persona reclamant. Tenint en compte que la formulació de la petició d'informació no concreta que hagi de ser el cos de Mossos qui actuï com a

denunciant, sinó que admet que es s'interpreti incloent-hi les denúncies presentades al Cos de Mossos d'Esquadra per altri, la petició s'ha d'entendre només parcialment satisfeta amb la resposta prèvia a la reclamació, mentre que en relació amb les denúncies rebudes pel Cos de Mossos d'esquadra, es manté com a objecte d'aquesta reclamació. Tanmateix, l'Administració ha satisfet aquest punt amb un lliurament extemporani d'informació, en el marc d'aquest procediment, en el sentit que "no és possible quantificar les denúncies relacionades amb manca de seguretat física a l'entorn que interessa la persona sol·licitant i menys encara quan aquesta descripció no necessàriament és constitutiva de fet delictiu. Alhora, aquesta tasca implicaria una valoració subjectiva de cada una de les denúncies per arribar a la conclusió de si els fets estan o no relacionats amb elements de seguretat física, informació que implica una tasca interpretativa i d'elaboració manual per produir una informació que, en molts casos, no inclouen les pròpies denúncies, informació que, per tant, aquesta Direcció General no té en el seu poder, ni li és possible elaborar-la amb certesa i sense un esforç desproporcionat. Tanmateix, per tal de satisfer en la mesura del possible la petició de la sol·licitant en data 22 de novembre de 2021 s'ha facilitat a la [persona reclamant], la relació de totes les denúncies de l'àrea geogràfica interessada amb indicació del fet denunciat i el punt geogràfic en que varen tenir lloc. S'adjunta a aquest informe la informació facilitada a la persona sol·licitant". Les successives al·legacions de la persona reclamant no mostren cap objecció a la informació rebuda, i per tant, amb aquesta informació addicional aportada en el marc de la reclamació, s'ha de considerar adequadament satisfet el punt 2 de la sol·licitud, i perdut sobrevingudament, en relació amb ell, l'objecte de la reclamació.

Els punts 3 i 4 de la sol·licitud de la què deriva aquesta reclamació demanen "els informes anuals (o quan s'escaigui) generats pel Cos de Mossos d'Esquadra de la Generalitat de Catalunya en relació a les actuacions descrites en el punt 1, especialment els relacionats amb d'avaluació de la seguretat (adequació/mancances) dins el Parc Nacional d'Aigüestortes i Llac de Sant Maurici", i "En cas que existeixin aquests informes d'avaluació (i/o proposta de millora) de la seguretat per a les persones usuàries del Parc Nacional d'Aigüestortes i Llac de Sant Maurici pels anys esmentats (o en alguns d'ells) voldria informació saber a qui/i on s'han presentat/t". L'Administració va informar la sol·licitud prèviament a la reclamació, indicant que no existeixen informes anuals generats per la PG-ME en relació amb les actuacions descrites al punt 1, especialment els relacionats amb l'avaluació de la seguretat (adequació/mancances i/o propostes de millora) de la seguretat per a les persones usuàries dins el Parc Nacional d'Aigüestortes i Llac de Sant Maurici, sens perjudici que quan la UIM dels Mossos d'Esquadra desenvolupen les funcions de policia judicial i d'investigació d'accidents a l'entorn de muntanya o en llocs de difícil accés quan és requerida, puguin elaborar informes tècnics corresponents en relació a aquestes actuacions, que es fan arribar, si escau, al jutjat d'instrucció del partit judicial afectat. Aquesta resposta, que s'ha reiterat arran de les successives al·legacions, nega categòricament l'existència dels informes anuals d'avaluació de seguretat del Parc d'Aigüestortes,

però tanmateix no exclou de manera categòrica que pugui existir un informe concret del Cos de Mossos d'Esquadra on s'avaluï la seguretat del parc i/o s'hi facin propostes de millora, que és el que demana la sol·licitud de la què deriva aquest procediment.

La persona reclamant concreta, ja en fase de reclamació, que el què sol·licita són informes relatius a la cobertura telefònica del telèfon d'emergències 112 dins del parc, i totes les al·legacions successives que presenta per motivar la insuficiència de la informació rebuda es fonamenten en la seva opinió sobre la conveniència i necessitat que els Mossos d'Esquadra facin aquesta investigació i elevin aquest informe a les autoritats responsables de prendre les decisions necessàries per resoldre la mancança de cobertura telefònica al parc, pel risc que suposa per a les persones. La DGP li ha informat, en resposta a la sol·licitud i en resposta a la seva reclamació i reiterades al·legacions, que aquests informes no existeixen, que el Cos de Mossos d'Esquadra no realitza d'ofici informes sobre la seguretat del parc en els termes en què es sol·liciten, sinó que actuen, a través de la UIM, quan són requerits arran d'un accident o incident. I admet en la darrera comunicació que en un informe de la UIM realitzat en funció de policia judicial i aportat a una causa penal es fa referència a la manca de cobertura telefònica i la dificultat que això comporta per fer el rescat de persones, valorant tanmateix que no s'hi pot donar accés perquè "aquesta informació consta incorporada, doncs en un procediment judicial, atès que va ser realitzat en les funcions de policia judicial i és per això que es considera afectada pel límit establert a l'article 21.1.b) de la Llei 19/2014, de 29 del desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern".

Més enllà de valorar si resulta aplicable el límit invocat per la DGP, que requeriria justificar i ponderar l'impacte de l'accés sobre el resultat de la investigació d'infraccions penals o administratives, el cert és que aquest informe no l'ha realitzat el Cos de Mossos d'Esquadra com a policia administrativa sota la direcció de l'Administració de la Generalitat, sinó que es fa constar que és un informe realitzat com a policia judicial, és a dir, a iniciativa i sota les ordres d'un jutge, i per al seu coneixement i incorporació en la instrucció d'una causa, el què comporta que, als efectes de l'LTAIPBG, no sigui informació pública. Efectivament, els informes realitzats pel Cos de Mossos d'Esquadra quan actuen com a policia judicial s'han de considerar informació de l'àmbit de l'Administració de Justícia, que queda exclosa de l'àmbit d'aplicació de l'LTAIPBG, i per tant, en la mesura en què no és informació en poder d'un subjecte obligat per l'LTAIPBG, no es pot considerar informació pública sobre la què es pugui exercir el dret d'accés a la informació garantir per aquest procediment, d'acord amb l'article 18 en relació amb l'article 2.b LTAIPBG.

Quant al punt 4 de la sol·licitud, la DGP ja va informar responent la sol·licitud i amb caràcter previ a la reclamació, que els informes relacionats amb accidents o incidents als parcs naturals s'adrecen al jutge, si s'emeten en funció de policia judicial, o a l'estament que l'hagi requerit, a través de la comissaria corresponent.

D'acord amb l'anterior, i en relació amb l'objecte de la reclamació (punts 2, 3 i 4 de la sol·licitud de la què deriva) cal desestimar la reclamació en relació amb el punt 4, perquè la DGP ja va informar-ne adequadament prèviament a la reclamació, i declarar perdut l'objecte de la reclamació en relació amb el punt 2, amb la informació aportada en el marc d'aquest procediment, així com en relació amb el punt 3, vist que la DGP ha completat la informació prèvia relativa a la inexistència d'informes anuals amb la puntualització que tampoc existeixen informes policials específics elaborats pels Mossos d'Esquadra sobre la cobertura del 112 al parc d'Aigüestortes, per bé que s'hi hagi referit en un informe elaborat per la UIM com a policia judicial en relació amb un accident de muntanya, l'accés al qual s'ha d'inadmetre perquè és informació de l'Administració de Justícia exclosa de l'àmbit d'aplicació de l'LTAIPBG.

Finalment, quant a la pretensió expressada reiteradament en les al·legacions de la persona reclamant de què el cos de Mossos d'Esquadra elabori d'ofici aquests informes avaluant la cobertura del 112 al parc d'Aigüestortes, s'ha d'inadmetre com a objecte d'aquest procediment, perquè el dret d'accés només es pot projectar sobre la informació pública prèviament existent en poder dels subjectes obligats, d'acord amb l'article 2.b LTAIPBG, sense que empari que hagi de ser elaborada arran de la sol·licitud i per satisfer-la, ni sigui admissible la petició d'elaboració d'informes o dictàmens, d'acord amb l'article 29.2 LTAIPBG.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 27 de gener de 2022, resol per unanimitat:

1. Desestimar parcialment la Reclamació 874/2021 en relació amb el punt 4 de la sol·licitud d'informació de la què deriva, en haver-lo informat l'Administració, prèviament a la reclamació.
2. Inadmetre parcialment la reclamació en el seu punt 3 en relació amb l'accés als informes emesos per la UIM en funció de policia judicial, per ser informació de l'Administració de Justícia exclosa de l'àmbit d'aplicació de l'LTAIPBG, així com en relació amb els informes que el Cos de Mossos d'Esquadra no hagi elaborat prèviament a la sol·licitud, per no ser informació pública i resultar inadmissible la seva sol·licitud d'elaboració, d'acord amb l'article 29.2 LTAIPBG.

COMISSIÓ DE GARANTIA
DEL DRET D'ACCÉS
A LA INFORMACIÓ PÚBLICA

3. Declarar perdut l'objecte de la reclamació en relació amb el punt 2 i parcialment del punt 3 de la sol·licitud d'informació, amb la informació aportada per l'Administració a la persona reclamant, en el marc d'aquest procediment.
4. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 874/2021 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.